

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Thorhauge kom med den Oplysning, at Amtskommissionerne i hvert enkelt Tilfælde har undersøgt Forholdene og gjort deres Indstilling. Ja, det manglede bare, de ikke havde gjort det, men det er dog alle fuldstændig bekendt, saa den Bemærkning var ganske overflødig.

Saa kom det ærede Medlem med en Bemærkning om, at han haabede nok, vi kunde blive enige, naar vi kom til Udvalget, for vi var altid før blevet enige, naar det drejede sig om Jordlove. Nu lader de til, vi begynder at blive enige, ærede Medlem Hr. Thorhauge, før i Tiden har vi aldrig været det. Venstre har altid været paa Afveje paa dette Omraade, først nu er de begyndt at betrede de rigtige Stier, og jeg hilser dem velkommen paa disse Stier. Jeg tror, det vil gavne baade Venstre og Befolkningen, at de er kommet ind paa disse Veje.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen mente, at jeg vilde kaste Sten paa Statshusmændene. Jeg ved nok, at det ærede Medlem har en ganske mærkværdig Opfattelsesevne, men at hans Opfattelsesevne er saa vrang, at han af mine Udtalelser kunde regne ud, at jeg vilde kaste Sten paa Statshusmændene, forekommer mig i høj Grad mærkværdigt. Jeg har ikke sagt noget som helst, der kan lægges ud i den Retning. Tværtimod, jeg har altid i dette høje Ting talt Statshusmændenes Sag. Jeg har altid indtrængende lagt de ærede Medlemmer i dette høje Ting paa Sinde at lovgive saaledes paa dette Omraade, at der var Eksistensmuligheder for disse Brug. Vi fra vor Side er altid gaaet ind for at skabe Vilkaarene saa gunstige for disse Mennesker som muligt. Men her foreligger der et Lovforslag, hvor man vil betrede helt nye Veje, som efter min Mening fører ud i Forhold, som vi aldeles ikke kan overse.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Det ærede Medlem Hr. Ulrich sagde i sit første Indlæg, at der skal meget lidt til for at slaa Grundlaget i Stykker for Statshusmandsbrug, og jeg mener, at det, det ærede Medlem byggede paa, var de Tal, der foreligger her. Men naar en saadan Beskyldning skal rettes mod Husmændene, at Grundlaget for dem meget hurtigere slaas bort end for andre, synes jeg, det ærede Medlem Hr. Ulrich skylder Tinget at oplyse, hvor mange Re-

stancer der er i de øvrige Landbrugserhverv i Forhold til Restancerne her og i Forhold til Brugenes Antal.

Landbrugsministeren (Bording): Der blev af det ærede Medlem Hr. Ulrich udtalt, at vel var der ikke større Risiko, hvis Lovforslaget gennemføres, end der er i Øjeblikket ved de Restancer, som er til Stede, men paa den anden Side vil der blive en lang større Risiko, idet det ærede Medlem henviste til de Konsekvenser, Lovforslaget vil faa. Jeg forstaar ikke rigtig, hvad det er for Konsekvenser, her er Tale om, for der er ikke her Spørgsmaal om økonomisk Støtte i den Forstand til nogen, men der er Tale om at faa en mere praktisk Ordning mellem Kreditor og Debitorer, i dette Tilfælde Staten og Statshusmændene. Det er det, der er Spørgsmaalet, og det er Hensigten med Forslaget. Derfor synes jeg, at alle maatte være interesserede i at faa det gennemført saa godt som muligt.

Det ærede Medlem udtalte, at det var muligt, at man administrativt havde gennemført denne Udsættelse af Restancerne paa en uforvarlig Maade. Jeg tror ikke, det er rigtigt. Jeg tror, at man er gaaet saa forsigtigt frem, som det overhovedet har været nødvendigt. Det har været i Statens Interesse at undersøge Sagen i hvert enkelt Tilfælde, ikke alene, fordi der er et Hensyn at tage overfor de paagældende Husmænd, men ogsaa fordi det altid er en økonomisk Fordel for Kreditor at søge at holde Laantageren oppe saa længe som muligt. Thi hvis en Mand er nødt til at gaa fra Ejendommen, kan man være sikker paa, at Statens Sikkerhed forinden er forringet saa meget, som det er muligt. Det, der her foreslaas, foreslaas derfor ingenlunde udelukkende af Hensyn til Statshusmændene, men lige saa meget af Hensyn til Statens egen Interesse.

Det ærede Medlem sagde, at Risikoen havde været for stor ved disse Brug, fordi de var overkapitaliserede. Vi har altid hævdet, at der ikke mindst under Højkonjunkturen var den Skavank, at de fleste af disse Ansøgere, der fik Jord, selv havde for faa Penge og derfor var blevet for afhængige af Laan ad privat Vej. De er derved kommet ind i Forhold, der kan gaa, hvis det er almindelige Tider, og gaa udmærket, hvis det er Opgangstider, men kommer man ind i en Nedgangsperiode, bliver Resultatet let, at en Mængde af de Brug, der er oprettet under Højkonjunkturen, og især naar de tillige er udsat